

**ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ**

Αν και σε μία κατά Φουκό ερμηνεία θα λέγαμε εύκολα ότι τόσο το σχολείο όσο και ο προσφυγικός καταυλισμός αποτελούν ιδρυματικούς χώρους, για τον Ρεγμαν και την οικογένειά του, που ζουν στην Ελλάδα εδώ και 6 χρόνια κυνηγώντας το όνειρο της άδειας παραμονής, η σχολική κοινότητα αποτελεί έναν χώρο μεγαλύτερης ισότητας, έναν χώρο επικοινωνίας. Διαβάζουμε λοιπόν στο Ενθετο την ιστορία του Ρεγμαν, ενός μαθητή από το Αφγανιστάν που φοιτά στο 1ο ΓΕΛ Κιλκίς, και μοιραζόμαστε τα όνειρά του και τις αγωνίες του. Ο Ρεγμαν μέσα από την τέχνη καταφέρνει να υπερβεί, έστω και μερικώς, τα σύνορα του καταυλισμού της Νέας Καβάλας όπου ζει. Και η ιστορία του, μία ανάμεσα σε εκατοντάδες αντίστοιχες ιστορίες ξένων παιδιών, έφτασε σε μας μέσα από το κανάλι της ομάδας «Σχολεία Για Όλους - Υποστήριξη Παιδιών Προσφύγων στα Ελληνικά Σχολεία».

Εμείς οι άνθρωποι της εκπαίδευσης οφείλουμε να δημιουργούμε συνεργατικά περιβάλλοντα μάθησης με σκοπό την πρόληψη και τη διαμεσολάβηση. Για να δώσουμε σε όλα τα παιδιά και περισσότερο σε κάθε άορατο παιδί και την οικογένειά του την ευκαιρία να βρουν τον δρόμο τους και να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, που τόσο συχνά μένουν στα χαρτιά. Οφείλουμε να αναδεικνύουμε συνεχώς τη σημαντικότητα του τρίπτυχου «τάξη - αυλή - κοινότητα», έχοντας συνείδηση της ιστορικής-ταξικής σημασίας γεγονότων που η συνέχειά τους φτάνει στο σήμερα.

Οι κακοποιητικές παιδουπόλεις της βασιλίσσας Φρειδερίκης, τα παρεκκλησιαστικά «φιλανθρωπικά» ιδρύματα που άνθησαν μέσα στη χούντα, η βιομηχανία των τεκνοθεσιών που ποτέ δεν έπαψε να ακμάζει, η δολοφονία ενός παιδιού, του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου (για την οποία, 14 χρόνια μετά, δεν έχει αποδοθεί ακόμα δικαιοσύνη) είναι κάποιοι ελάχιστοι κρίκοι σε μια μακριά αλυσίδα που φτάνει στην κάθε «Κιβωτό», που περιέχει στο DNA της, όπως όλες οι ιδρυματικές «προνοιακές» δομές, την κακοποίηση των πιο αδίκημένων, των εγκλειστών που έπεσαν στην ανάγκη της.

Απαιτούμε κοινωνική πολιτική, κοινωνικό κράτος, κοινωνικές υπηρεσίες που να λειτουργούν σωστά και όχι προσχηματικά, για να στηρίξουν, ψυχολογικά αλλά πρωτίστως υλικά, όλες εκείνες τις οικογένειες που δυσκολεύονται, στα περιθώρια αυτού του ανάλητου συστήματος, και όλα εκείνα τα παιδιά που πέρα από τις εύκολες εξαγγελίες είναι αφημένα στη μοίρα τους, στα χέρια «φιλανθρώπων» και «ιερών πατέρων» που εμπορεύονται την αλληλεγγύη.

Η παιδαγωγική μπορεί και οφείλει να είναι παράγοντας κοινωνικού μετασχηματισμού. Έχουμε συνείδηση ότι μπορεί να αλλάξει η μοίρα κάποιων παιδιών που η ζωή τα έφερε στην τάξη μας – και αυτό είναι μια βαριά ατομική ευθύνη για μας τους εκπαιδευτικούς. Αλλά έχουμε επίσης συνείδηση ότι υπάρχει ένα ευρύτερο πλαίσιο, πολιτικό και κοινωνικό, εντός του οποίου εγγράφεται και καθορίζεται η λειτουργία του σχολείου. Αγωνιζόμαστε λοιπόν και στα δύο επίπεδα: συλλογικό και ατομικό. «Αλλάζουμε την κοινωνία για να αλλάξουμε το σχολείο. Και αλλάζουμε το σχολείο για να αλλάξουμε την κοινωνία». Η παιδαγωγική Φρενέ μάς δίνει τα εργαλεία να στοχαστούμε όλα αυτά και να τα παλέψουμε. Να τι είναι μια συνεργατική τάξη Φρενέ!

Η Συντακτική Επιτροπή
Βογανάτσης Δαμιανός - Δημοπούλου Φωτεινή
- Μπαλτάς Μπάμπης - Μπάρκα Κατερίνα
- Παούρη Κατερίνα - Παπαδόπουλος Χάρης -
Σπήτα Βίκυ

Επικοινωνήστε μαζί μας και στείλτε μας τα
κείμενά σας για δημοσίευση στο εξής email:
periodikofreinet@gmail.com

Του **PEYMAN***

Το «Σχολεία Για Όλους - Υποστήριξη Παιδιών Προσφύγων στα Ελληνικά Σχολεία» (<https://schoolsforall.org/>) υποστηρίζει επιμορφωτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με τάξεις υποδοχής, προκειμένου να καλλιεργηθεί ένα ασφαλές και συμπεριληπτικό σχολικό περιβάλλον, ικανό να παρέχει ποιοτική εκπαίδευση σε όλους τους μαθητές.

Η κύρια αγωνία μας είναι ότι ακόμα δεν καταφέραμε να πάρουμε άδεια παραμονής στην Ελλάδα και αυτό πραγματικά με ανησυχεί γιατί έχουν περάσει πέντε χρόνια

Γνωρίζαμε τον Ρεγμαν ως μαθητή του 1ου ΓΕΛ Κιλκίς, ενός εκ των σχολείων του δικτύου Σχολεία Για Όλους, την περσινή σχολική χρονιά. Η διαδρομή του Ρεγμαν (Pzymon) και η άνθηση του ταλέντου του αποτελούν ένα παράδειγμα των ιδιαίτερων ικανοτήτων, ενδιαφερόντων και δυνατοτήτων κάθε μαθητή και μαθήτριας, τα οποία αποτελούν πλούτο για κάθε σχολική κοινότητα. Αυτή η πληθώρα δυνατοτήτων μπορεί να πραγματοποιηθεί πλήρως μόνο σε ένα υποστηρικτικό πλαίσιο.

Ενα όνειρο που θέλει να γίνει πραγματικότητα

Το όνομά μου είναι Ρεγμαν. Κατάγομαι από το Αφγανιστάν και μετακομίσαμε στην Ελλάδα στα τέλη του 2017. Είμαστε εδώ πέντε χρόνια.

Από τότε που έφτασα στην Ελλάδα είχα την ευκαιρία να αρχίσω να πηγαίνω ξανά σχολείο. Ενα από τα σχολεία στο οποίο φοιτούσα είναι το 1ο Λύκειο Κιλκίς. Στο σχολείο ένιωθα ευπρόσδεκτος και δεν αισθανόμουν πια ως νεοφερμένος. Οι καθηγητές μου προσπαθούσαν να με στηρίξουν και είχα κάνει φίλους.

Ξεκίνησα να ζωγραφίζω το 2018, στην Ελλάδα, χρησιμοποιώντας βασικά δια-

Η ιστορία του Ρεγμαν: ένα ταξίδι από το Αφγανιστάν στην Ελλάδα

θέσιμα υλικά που ήταν φτιαγμένα για παιδιά, όπως μολύβια σκίτσου και ακουαρέλα.

Μου δόθηκαν τα υλικά από το προσωπικό στη Δομή της Δράμας, αλλά και στο Κιλκίς, από τους ανθρώπους της Omnes, του συλλόγου που φιλοξένησε την οικογένειά μου.

Η Omnes με στήριξε επίσης σε τρεις συμμετοχές μου σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Αρχισα να δουλεύω πιο συστηματικά το 2019, όταν πήρα στα χέρια μου πιο επαγγελματικά υλικά για να βελτιώσω περαιτέρω τις καλλιτεχνικές μου δεξιότητες. Πρόσφατα, άρχισα επίσης να μαθαίνω ψηφιακό σχέδιο και ενδιαφέρομαι και για το animation.

Αυτή τη στιγμή ζούμε σε έναν καταυλισμό που ονομάζεται «Νέα Καβάλα» και η διαβίωση είναι κάπως δύσκολη εδώ, αλλά παρέχουν φαγητό, νερό και ένα μέρος για να ζήσω, οπότε δεν μπορώ πραγματικά να παραπονεθώ γι' αυτό. Υπάρχουν μαθήματα για άτομα κάθε ηλικίας και όλοι μπορούν να συμμετέχουν, όπως για την ελληνική γλώσσα, τα αγγλικά και

τα γερμανικά, νομίζω.

Η κύρια αγωνία μας είναι ότι ακόμα δεν καταφέραμε να πάρουμε άδεια παραμονής στην Ελλάδα και αυτό πραγματικά με ανησυχεί γιατί έχουν περάσει πέντε χρόνια και όλοι οι φίλοι που ξέρω έχουν φύγει και νιώθω σαν να έχουμε κολλήσει εδώ όλο αυτό το διάστημα.

Θα ήταν ένα όνειρο που θα γινόταν πραγματικότητα αν λαμβάναμε ένα μήνυμα που θα μας έλεγε ότι επιτέλους την έχουμε.

Ενα από τα άλλα μου όνειρα είναι να κάνω σχέδια ρούχων.

Εφτιαξα ένα σχέδιο μόνος μου και το τύπωσα σε ένα Hoodie, βγήκε πολύ καλό, αλλά θέλω να βελτιωθώ περισσότερο και να φτιάξω το δικό μου brand.

Θα ήθελα πολύ να συνεργαστώ με άλλες γνωστές μάρκες ρούχων για να φτιάξω κάτι μοναδικά ξεχωριστό, ώστε να με θυμούνται οι άνθρωποι γι' αυτό. Θέλω να με θυμούνται ως σπουδαίο καλλιτέχνη και ελπίζω οι άνθρωποι να εκτιμούν την τέχνη μου.

Ενα έργο μου που ξεχωρίζω είναι το «Δεν θα περάσεις». Αντλήσα έμπνευση από τους θεούς και τα πλάσματα που υπάρχουν στην ελληνική μυθολογία. Με μύησε στην ελληνική μυθολογία ένας φίλος στο σχολείο και μου είπε ότι υπάρχουν πολλά που θα μπορούσα να μάθω από αυτήν και μάλιστα να τα αξιοποιήσω στη ζωγραφική μου.

Μετά από λίγο καιρό έφτιαξα το «You Shall Not Pass» και το χάρισα στο σχολείο μου (το οποίο τώρα βρίσκεται στην τάξη Β1). Ο Κέρβερος είναι ο φύλακας των πυλών του Κάτω Κόσμου και προστατεύει αυτές τις πύλες από την είσοδο οποιουδήποτε θνητού και από εκεί πήρα το όνομα για το έργο μου.

*Μαθητής στο 1ο ΓΕΛ Κιλκίς

(Το βίντεο δημιουργίας του «Δεν θα περάσεις» είναι διαθέσιμο εδώ <https://www.youtube.com/watch?v=gXQQzUKt2HU>. Περισσότερα έργα του νεαρού καλλιτέχνη στον λογαριασμό του στο Instagram: @PZYMON)

